

at man vilde bestræbe sig for at faae saa faa Ublaas som muligt, idet man gjerne vilde have, at Pengene skulde sættes ud i store Laan, hvilket jo meget vilde simplificere Regnskaberne. Men det er netop det, jeg mener, at man skulde søge at modarbejde, thi det er just de mindre Eiendomsbesiddere, som have størst Vanskelighed ved at faae Laan, og som man ved Overformynderivæsenets Ordning skulde søge at hjælpe til Rette paa den Maade. Dette vilde bedre opnaaes, naar Laanekommisjonerne vare enten Amtsraadene selv eller et større Antal Mænd, valgte af Amtsraadene, hvilke da vilde have større Kjendskab til de forskjellige Eiendomme. Endnu en tredje Fordeel vilde opnaaes ved saadanne Laanekommisjoner, idet jeg troer, at det vilde være godt, at der var et Slags Tilsyn med Panterne af Folk, som havde et lokalt Kjendskab til de Eiendomme, der vare stillede i Sikkerhed for de Umvndiges Midler. Jeg troer, at det vilde være fuldstændigt i Overformynderiets Interesse, hvis ogsaa dette Diemed kunde varetages af Laanekommisjonerne.

Der er dog endnu et Punkt, som jeg skal berøre med et Par Ord. Det er det, at om end Overformynderivæsenet saaledes bliver ordnet paa den billigste Maade, og om man end har gjort Alt, hvad der kan gøres, for at sikke de Umvndige imod Tab, ved at der oprettes en Reservesond, saa er det, da det er en Forpligtelse for alle de Umvndige, at deres Kapitaler skulde ind i det samlede Overformynderi, og desuden Børgernes Tilsyn, som hidtil har bestaaet, falder bort, naar den nye Ordning kommer tilstede, idet de ikke vide, hvor deres Mvndlings Kapitaler ere anbragte — saa er det efter min Formening endnu dertil Statens Pligt, hvis der desuagtet opstaaer Tab, da at dække dette. Jeg troer, at en saadan Bestemmelse bør være fastslaaet i Loven, at hvis der uagtet disse Forholdsregler skulde opstaae Tab, maatte Staten dække det. Jeg skal ikke opholde Thinget længere, da Tiden er saa langt fremrykket.

Hofenørn - Teilmann: Det er kun for et Par Bemærkninger, at jeg har tilladt mig at udbede mig Ordet. Jeg er bleven foranlediget dertil af nogle Ytringer af den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Wesselsø). Han udtalte nemlig, at han havde faaet Betænkkeligheder ved at gaae ind paa en Massebestyrelse af Overformynderimidlerne ved nogle Ytringer, som saaldt fra den ærede 6te Landsthingsmand for 9de Kreds (Ingerslev). I denne Anledning maa jeg bemærke, at jeg troer, at den Skilbring, som den sidstnævnte ærede Landsthingsmand gav af Laanenes Anbringelse og den Søgning, der er efter dem, ingenlunde passer overalt. Efter min Erfaring har der tværtimod været megen Rist om Laan af Overformynderimidler, og jeg troer heller ikke, at det i Reglen vil befindes, at de Midler, der ere udsatte gennem Overformynderierne, ere usikkert anbragte. Naar derfor den førstnævnte ærede Landsthingsmand ellers ikke har nogen Betænkelse ved en Massebestyrelse, skal han efter min Mening ikke lade sig videre officere af de omtalte Ytringer, der have vaart Engstelse hos ham. Naar den samme ærede Landsthingsmand for Kjøbenhavn bemærkede, at han havde nogen Betænkelse ved den foreslaaede $\frac{1}{4}$ pCt., som Debitorerne af Overformynderimidler skulde svare, og troede, at det vilde føre til en almindelig Forhøielse af Rentefoden til $4\frac{1}{4}$ pCt., antager jeg heller ikke, at denne Engstelse har stor Betydning, saameget mindre naar han vil lægge Mærke til, at denne Procentdeel ifølge Slutningsbestemmelsen i § 4 kan gaae ned til det Halve, altsaa til $\frac{1}{8}$ pCt. Naar man ved Siden deraf tager Hensyn til, hvad man nødvendigviis maa, at der ved de nuværende Overformynderilaan for Debitorerne ofte falder Udgifter, som maaskee ikke strengt taget ere lovhjemlede, og som jeg troer, naar der steer Substitution, meget let ville løbe op til $\frac{1}{8}$ pCt., idetmindste falder der da nogle Udgifter, som maae tages med i Betragtning, er jeg aldeles overbevist om, at Overformynderimidlerne, uagtet en saadan Forhøielse ved